

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118506384/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Vi havde vel gaaet en lille Fjerdingsvej, da Hans stod stille ved en Stige, der var lænet op mod Muren. Uden Besvær klatrede vi op til Skraaningens Fod. Men her tøvede vi og mønstrede med et tvivlende Blik den Sti, der skulde hjælpe os op, og næppe kunde skimtes som en lysere Zigzag-Streg paa den stejle, smudsig-graa Flade. Ved nærmere Eftersyn opdagedes ganske vist en Slags Trin af fremstaaende Sten, eller blot uddybede ved et Spadestik, men disse saå ud, som om de var rede til at skride bort under En. — Hans, der allerede var kommen et Stykke tilvejs, saå sig forundret om efter os. —

— Men De maa gaa først, sagde Minna og blev rød.

— Nej, Frøken, det gaar ikke an. Glider De ud her, saa er der slet ikke Noget at faa fat i. Men jeg skal nok holde mig fast og kan støtte Dem, saa snart De vakler, — De behøver ikke at være bange for at rive mig med og i alt Fald —

— Aa, naar De nu blot vilde gaa!

— Herregud, lad os dog sætte os ud over saadanne Taabeligheder! Skal De for den Sags Skyld udsætte Dem for at knække Halsen? For Pokker, der maatte da ogsaa gives en anden Vej, de dumme Folk! Forresten, det har ingen Fare,